

ሰንበት ዘዘርእ

ሰኔ 26 2008 ዓ.ም.(7/03/2016)

መዝሙር ዘክረምት፡ ደምፀ እገሪሁ ለዝናም. ።

ንባባት፡ ገላ 2፡16-21፤ ያዕ. 6፡7-ፍ፤ ግ.ሐ. 27፡6-15፤ ሉቃ 7፡36-8፡3

ምስባክ፡ ዘይገለብቦ ለሰማይ በደመና ወያሰተዴሉ ክረምተ ለምድር፤ ዘያበቅላል ሣዕሪ ውስተ አድባር። “ ንሰማይ ብደመና የጎልብቦ፤ ንምድሪ ዝናም የሰናድወላ፤ አብ ኅቦታት ሣዕሪ የብቁል”። መዝ. 147፡8።

ካብ 25 ሰኔ ክሳብ ቂርቆስ 19 ሓምሌ ዘሎ መዝሙር ዘዘርእ፤ ዘደመና፤ ዘጊሜ ክረምት ተባሂሉ ይስመ እዚ ኸአ መምስቲ ጊዚኡ ክሰማማዕ እሞ ኣብኡ ተመስሪትና መንፈሳዊ ጥቕሚ ክንረኽቡሉ ንማለት እዩ። ናይ ሎሚ ሰንበት “ዘዘርእ” ይብሃል።

ናይ ኩሉ ምንጪ ኣምላኽ እዩ፤ ዝርኣን ዘይርኣን ዝፈጠረ ኣምላኽ ንኣና ንደቂ ሰብ ክጠቅም ኣብ ዝተፈላለየ እዋናት ከከም ኣድላይነቱ ይህበና። ኩሉ ዝተዋህበና ክነፍሪ ከምቲ ኣምላኽ ዝደልዮ ክንጥቀም እዩ ስለዚ ንኹሉ ዝህበ ኣምላኽ ክነመስግኖ ይግብኣና። ማይ ሓደ ካብቲ ቀንዲ ኣብ ሕይወት ወዲ ሰብ ጠቓሚ እዩ፤ ሰውነትና ዝበዝሐ ትሕዝትኡ ማይ እዩ፤ ማይ ድሕሪ ዘየለ ሕይወት የለን፤ ኣብ ጸማኢ ቦታ ዘለዉ ናይ ማይ ጥቕሚ ልዕሊ ኩሉ ይርድእዎ። ኣብ እምነትና ማይ ናይ ምንጻሕ ምልክት እዩ፤ ኣብ ጥምቀት፤ ኣብ ዝተፈላለየ እዋን ብማይ ጸሎት ነገራት ነንጽሕ፤ ኣብ ቅዳሴ ኣብ ወይኒ ማይ ንሕውስ፤ ካህን ናይ ምንጻሕ ምልክት ብማይ ይሕጸብ፤ ስለዚ ማይ ፍሉይ እዩ። ጊዜ ክረምቲ እምብኣር ነዚን ካልእን ቀንዲ ነገራት ኣብ ሕይወት ደቂ ሰብ ዝሓዘ እዩ።

እዋኑ እዋን ዘርኢ እዩ ብሥጋን ብንጎፍስን ሰናይ ዘርኢ ክንዘርእ ዝሓትት እዋን። ኣብዚ እዋን ሓረስታይ ጽቡቕን ምሩጽን ዘርኢ ይዘርእ እዚ ኸአ ጽቡቕ ምህርቲ ምእንቲ ክሓፍስ እዩ። ከም ክርስትያን ኣብ ሕይወትና ኣብ መንፈሳዊ ሕይወትና ሰናይ ዘርኢ ክንዘርእ ከም ዝግብኣና ክንዝክር ጽቡቕ ኣጋጣሚ እዩ። ኣብ ገዛይ ኣብ ሓዳሪይ ኣብ ቁምስናይ ኣብ ሕብረተ ሰብ እንታይ ዘርኢ እየ ዝዘርእ ዘሎኹ ኢልና ንርእስና ክንርኢ የድልየና እዩ። ብፍላይ ኣብ ሰድራ ቤት ዝዘራእ ዘርኢ ኣብ ሕይወት ወለድን ደቆምን ዓቢ ጽልዋ ኣልኦ። እሞ ሎሚ ኣብ ቤትና ተዘራኡ ዘሎ እስከ ንርኣዮ ምናልባት ዝዘራእናዮ ሕማቕ ዘርኢ እንተ ኾይኑ ጸህያይ ክንወፍር እሞ ሓደሲ ዘርኢ ንዘራእ እዚ ኸአ ኣብ መንበረ ንስሓ ኣቲና ምሕረት ኣምላኽ ለሚና ሓዲስ መንፈስን ሕይወትን ለቢስና ንሓዲስ ጉዕዞ ሕይወትን ርክብን ንበገስ።

ምሩጽ ዘርኢ ዝድለ ጽቡቕ እቶት ክርከብ ንማለት እዩ። ኣብዛ ናይ ሎሚ ሰንበት ክም ምሩጽ ዘርእና ክንጥቀመሉ ተደልዩ ዘሎ ኣብ ምሕረትን ሕድገትን ዝዘንበለ ሕይወት ለቢስና ኣብ ምሉእ ዕርቂ ምስ ኣምላኽን ሰብን ክንበጽሕ ንማለት እዩ። ጥዕና ዝመልኦ ርክብ የድልየና ኣሎ ተረሓሒቕና ተፈላሊና እንከሎና ፀሓይ ክትዓርብ ኣምላኽና ኣይ ደልን እዩ ስለዚ ኣብ ልቢ ነፍሲ ወከፍና ምሩጽ ዘርኢ ፍቕርን ሰላምን ምሕረትን ንዘራእ እሞ ሽቡ ምሕርትና ክስሰን እዩ።

ኣብ ናይ ሎሚ ሰንበት ንባባትና ኣተኩርና ክነስተንትን ከሎና ኣብ ቀንድን ኣድላይትን ኣብ እምነትና ዝኾኑ ነገራት ርትዒ፤ ምሕረትን ሕድገትን ኣምላኽ ኣብ ኩሉ ዝበደልናዮ ክነርኢ ንሕተት። ቀንዲ ኣትኩሮ መልእኽቲ ንባባትና እምብኣር ከምቲ ናይ ኣምላኽ ርትዒ ርጉጽን ሓቅን ዝኾነ ምሕረቱ ፍቕሩን ሕድገትን ብማዕራኡ ርግጽን ነባርን ንዘለዓለም እዩ።

ፍርዲ ኣምላኽ ክንርኢ ከሎና ኣብ ፍቕርን ሕድገትን ምሕረትን ብዝያዳ ዝዘምበለ እምበር ኣብ ምኹናንን ምጭካንን ኣይ ኮነን። ኣብ ጸሎታትና “ብሕያውነት ንሰብ ፈጠርካዮ ብርትዒ ከኣ

ኮንንካዮ ብኢየሱስ ክርስቶስ ጎይታና አቢልካ ከአ ብምሕረትካ አድኃንካዮ” ንብል። ኩሎም ንባባትና እምብኣር ኣብ ሕድገትን ምሕረትን ኣምላኽ ዘተኮሩ እዮም።

ኣብ ፪ሳሙ 12:7-13 ዘሎ እንተ ኣንቡብና እግዚአብሔር ብናታን ነቢይ ኣቢሎ ንዳዊት ንጉሥ ኃጢአቱ ምስ ነገሮ ብኃጢአቱ በኻኹን ተኣሚኑን ተነሲሑን። “ንእግዚአብሔር በዲለ እየ” እናበለ ጸጸቱ ገሊጹ “ኦ ኣምላኽ ንበደለይ ጎደገለይ” እናበለ ናይ ሓደ ዝተነሰሐ ዝጽልዮ ጸሎት ጸልዮ። ንሱ ወላ እኳ ብስንኪ ዝገበሮ ኃጢአት እንተ ተቐጽዐ ካብ ምሕረት ኣምላኽ ኣይርሓቅን። “እግዚአብሔር ከአ በደልካ ኣርሒቐልካ እዩ ኣይትመውትን ኢኻ” እናበለ ናታን ነቢይ ነገርዎ። ዳዊት ከአ ነዚ ብእምነት ተቐቢልዎ።

ካብ ሕይወት ዳዊት እንምሃሮ ከም ዳዊት ናይ ሰባት ሓዳርድዩ ንብረት ድዩ ወይ እውን ርክባት ድዩ ኣፍሪስና ኣበላሽና እንተ ኾና ክንሳሕ ክንእመን ኣሎና። ከም ዳዊት “በዲለ ተጋግየ” ክንብል እዮኑ እዩ። ዳዊት ክሳብ ናታን ነቢይ ዝነግሮ ነቲ ዝገበሮ ኃጢአት ከም ዘይገበሮ ይኸይድ ነሩ ምስ ተነግረ ግን ተነሲሑ ንሕና ኽ ክሳብ ንንገር ዲና ክንጽቦ ወይስ ባዕልና ክንምለስ ንኽእል ኢና።

ቀዳመይቲ ንባብና ጳውሎስ ናብ ሰብ ገላትያ ከምዚ እናበለ ይጽሕፍ “ሰብ ብኢየሱስ ክርስቶስ ብምእማን እምበር ሕጊ ብምፍጻም ከም ዘይጸድቕ ከአ ንፈልጥ ኢና. . . . ክርስቶስ እዩ ኣባይ ዝነብር ዘሎ እምበር ኣነ ኣይ ኮንኩን ዝነብር ዘሎኹ” ይብል። ጳውሎስ ኣብ ክርስትና ቅድሚ ምእታዉ ዝገብሮ ዝነበረ ክፉእ ሕይወት ብዘየገድስ ኣምላኽ ኣብ ዝለዓለ ጽድቅን ተልእኮን ሓርይዎ። እዚ ነቲ ብርቱዕ እምነት ጳውሎስ በቲ ካብ ኢየሱስ ክርስቶስ ዝረኸቦ ምሕረትን ሕድገት ንምግላጽ ዝብሎ እዩ። ጳውሎስ ምሕረት ኣምላኽ ብግብሪ ኣብ ርእሱ ስለ ዝረአዮ ንኻልኣት ክንገር ኣየጸግሞን።

ኃጢአትካ ምእማን መሰረት ምሕረትን ጸጋ ክትቅበል ምንጪ ምርካብን እዩ። ኣምላኽ ነቲ ተነሳሒ ኃጢአቱ ከም ዝኃድገሉ ይገልጻሉ። ጳውሎስ ነዚ ብዝያዳ የትኩረሉ። “ብክርስቶስ ኢና ጸዲቕና ብክርስቶስ ኢና ምስ ኣምላኽ ተዓሪቕና እምበር ብግብርና ኣይ ኮነን” እናበለ ናይ ኩሎ ምንጪ ኣምላኽ ከም ዝኾነ ይነግረና። ድሕነትና ባዕልና ክንምጽኦ ኣይክኣልን እዩ። ኣብ ክርስቶስ ምስ ኣመና ዝተዋህበና እዩ ንሳ ንርእሳ ህያብ ካብ ኣምላኽ እያ። ኣብዚ እዩ እምብኣር ነዚ ሎሚ ዝተነበ ወንጌል ክንሰምዕ ከሎና ሕቶ ዝቐርበና። “ንኣምላኽ እንፍቅሮ ስለ ዝተመሓርና ድዩ ወይስ ንኣምላኽ ስለ ዘፍቀርና ኢና እንምሓር?” ጳውሎስ ነቶም ሕጊ ብምኽባር ኢና እንድሕን ንዝብሎ ዝነበሩ ከረድእ ኢሉ “ስርዓት ብምሕላው ድሕነት ኣይርከብን እዩ” ዝበለ። ስለ እንፍቅር ኣይ ኮናን ተማሒርና፣ ዝተመሓርና ስለ ዝተፈቐርና እዩ። ብርግጽ ንስሓ ንሕድገት ኃጢአት ክቕድሞ ኣለዎ ግን ወላ ንስሓ እውን ብኣምላኽ ዝውሃበና ጸጋ እዩ።

ኣብ ናይ ሎሚ ወንጌል ሉቃስ ዝተነበ ብዙሕ ትምህርቲ ዝሓዘ እዩ፡

- ንኢየሱስ ምዕዳም ጥራሕ እኹል ኣይኮነን ክንገብሮ ዘሎና ነገራት ኣሎ፡ ስምዖን ፈሪሳዊ ንኢየሱስ ኣብ ገዝኡ ዓዲምዎ ምስኡ ካልኣት እውን ዓዲሙ ግን ዘድሊ ክብርን ምቅርራብን ኣይገበረን። “ንእግረይ ማይ ኣይሃብካንን፣ ኣይተሳለምካንን፣ ንዘይቲ ጸጉረይ ኣይቀባእካንን” እናበለ ነቲ ንሓደ ጋሻ ዝግብረ ምቕባል ስለ ዝጉደለ ተነቐፉ። ንሕና እውን ንኢየሱስ ክንዕድም ወይ ኣብ ቤተ ክርስትያን ክንመጽእ ከሎና ክንገብሮ ዝግብኣና ነገራት ኣሎና። ኢየሱስ እንታይ ኣጉዲለ ኣሎኹ ንበሎ።
- እታ ሰበይቲ ኃጢአተኛ እያ ነራ። ምናልባት ኣብ ዓቢ ኃጢአት እትነብር እያ ነራ ምኽንያቱ ከምኡ እንተ ዘይትኸውን ዘሰንያ ሰብ ምስኡ ምሃሎ ወይ እውን ንዘይትፈልጦ ሰብኣይ ክትንክፍ ኣይፍቀዳን እዩ ስለዚ ፍልጥቲ ኃጢአተኛ እያ ነራ። ስምዖን ነታ ሰበይቲ ይፈልግ ነሩ ኢየሱስ ሱቕ ኢሉ ስለ ዝረአዮ ከምዘይፈልግ መሲልዎ ክሓሚ ጀሚሩ ኢየሱስ ግን ነታ ሰበይቲ ጥራሕ ዘይኮነ ንሓሳብ ስምዖን እውን ይፈልጥ ነሩ። ኣብዚ እንርእዮ ክሳብ ክንደይ ኣብ ፍርድን ጽልእን ከም እንወድቕ እዩ። ንሓደ ኃጥእ

ሓውና ወይ ሓፍትና ምስ አምላኽ ዘለዎ ርክብ ከይፈለጥና ኣብ ፍርዲ ንቀዳደም። አምላኽ ጸግኡ ንኹልና እዩ ዝህብ ስለዚ ክነፍግ ወይ ክንጸልእ ግቡእ አይ ኮነን።

- ብዝሒ ዕዳና ብዘየገድስ አምላኽ መሓሪ እዩ። እዛ ሰበይቲ ኢየሱስ ኣብቲ ምሳሌ ከም ዝገለጸ ብዙሕ ኃጢአት ነርዋ እንተ ኾነ ኣብዚሓ ምህረት ስለ ስለመነት ተማሒራ። ኣብፍርድን ጽልእን ከይንቀዳደም የዘካክረና አምላኽ እዩ ዝምሕር ምስ አምላኽ ዘለኦ ርክብ አምላኽን እቲ ሰብን እዮም ዝፈልጥዎ ስለ ፍርዲ ንአምላኽ ንሕደጎ።
- ኃጢአትካ/ኪ ተሓዲጉልካ/ኪ ዝብላ ቃላት ሓዲስ ሕይወትን መንፈስን እየን ዘልብሳና። ከምታ ሰበቲ ንሓዲስ ጉዕዞ ንጅምር ኢየሱስ ከእ “ዳግም አይትኣብስ/ሲ” እናበለ ይሰናበተና።

ኢየሱስ ኣብዚ ዘርአየና ምሕረቱን ርትዓዊ ፍርዱን በቶም ከሰስትና ወይ በቲ አቕዲምና ዝገበርናዮ ከም ዘይጽሎ እዩ። ንክርስቶስ ዝግድሶ ናይ ህጅን መጻእን ሕይወትናን እዩ።

ሓደ ካብቲ ዓቢ ነገር ሎሚ እንምሃሮ አምላኽ ክምሕረና ስንድው ወላ ይኹን እምበር ምሕረት ክንሓትት ስንድዋት ንኹን። ንአምላኽ ጥራሕ ምሓረኒ ዘይ ኮነ ንኸማና ዝበልን ዝበለትን ምሕረት ክንሓትት ይግባእ። በዲለ ተጋግዮ ዝብላ ቃላት ክንጥቀመልን ይግባእ። ኣብ ጽልእን ቂምታን ክነብር ከሎና ከም ሕማም መንሸሮ ተሰኪምና እንኸይድ ዘሎና እዩ። ምህረት ክንጅምሮ ጥራሕ አይ ኮናን ዘሎና ክንቅጽሎ ክነብሮ እዩ ዘሎና። ክውሃበና እንከሎ ብእምነት ክንቅበሎ ኣሎና ከምኡ ንምሉእ ሕይወትና ሒዝናዮ ክነብር ኣሎና። ምምሓር ምሕዳግ ልብስና ኮይኑ ዕለት ዕለት ከነዘውትሮ ዘሎና ጉዳይ እዩ። ምሕረት ብፍላይ ነቶም ካባና ዘድልዮም ክንህበም “ምሒረ ኣሎኹ” ክንብል ይግብእና። ብርግጽ ክትምሕረ ከቢድ እዩ እንተ ኾነ እዚ ብአምላኽ ዝተሞህበና ሓቂ እዚ እዩ ፡ መሓሩ ክትምሓሩ” እዩ። ንርእሱ ምምሓር ዘየዘውትር ብኻልኦት ክምሓር ክጽበ የብሉን። ምሕረት ብኸልቲኡ ወገን እያ ክትቀባበል ዘልኦ እምበር ከምዚ ገለ ሰባ ንሱ ንሳ እዩ ምሕረት ክሃትት ዘልኦ/ኦ እናበሉ ዕርቂ ዝኣብዩ ክኸውን የብሉን።

በዚ ኢና ተፈጥሮና አምሳል አምላኽ ከም ዝኾነ ብዝያዳ ክንገልጽ እንኸእል። ከም አምላኽ ክነፍቅር ክንምሕርን ከምግብእና ክንፈልጥ ኣሎና። አምላኽ ዝለዓለ ፍቕሩ ዝገለጸልና ብኢየሱስ ክርስቶስ ወዱ ኣብ መስቀል መይቱ ምስ አድጋነና ገሊጹልና። ሰብ ክምሕር መጀመርያ ኣብ መስቀል ክጥምት እንተ ኸኣለ ጥራሕ እዩ ኣብኡ አምላኽ ዝገበረሉ ስለ ዝርኢ ንምሕረት ልቡ ይኸፍት።

እዚ ዓመት “ኣብ ጎደና ምሕረት ክንምርኽ” ተዓዲምና ኣሎና። ነፍስወከፍና ህድእ ኢልና ሕይወትና እስከ ንርኦ እሞ ክምሕሮ ዘሎኒ እንታ ኣሎ? ስለምንታይ ክምሕር ክቕይር ዘይደሊ እንታይ እዩ ዝግባተኒ ዘሎ? ኣብ ልብይን መንፈሰይን መን ኣሎ ክንብል ይግባእ። ቤተ ክርስትያን ኣብ ስድራ ቤታትን ኣብ ግለሰባትን ሰላም ፍቕሪ ክነግስ መጀመርያ ምሕረት ዘዘውትሩ ትብለና ኣላ።

ኣብ ቅድሚ ኢየሱስ ተምበርኪኽና ብኃቲአትና ክነብዕን ክንጽጸትን ኣሎና። እዛ ኃጢአተኛ ሰበይቲ ንብዓታ ጎድገት ኣምጺኡላ ንኣና እውን ጎድገት ከምጽኣልና ኣብ ቅድሚ ኢየሱስ ተንበርኪኽና ንነሳሕ። ንስሓ ክነዘውትር ኣሎና።

አባ ንጉሠ ፍሥሓ